

заменују се бр:

1704 10	3000	0	25
1704 90 10 00			15
1704 90 30 00			25
1704 90 51 00			
1704 90 55 00			
1704 90 61 00			
1704 90 65 00			
1704 90 71 00			
1704 90 75 00			
1704 90 81 00			
1704 90 99 00			
1806 10	2500	0	20
1806 20			10
1806 31 00 00			30
1806 32 10 00			
1806 32 90 00			25
1806 90			
1902	750	15	30
1905 10 00 00	3500	0	25
1905 20			
1905 31			30
1905 32			
1905 40			25
1905 90			30

а после бр:

2102 10 10 00	500	0	15
2102 10 31 00			
2102 10 39 00			20
2102 10 90 00			15

додају се бр:

2106 90 20 00	250	0	30
2106 90 30 00			
2106 90 51 00			
2106 90 55 00			
2106 90 59 00			
2106 90 92 10			25
2106 90 92 90			30
2106 90 98 10			5
2106 90 98 20			30
2106 90 98 90			20

Члан 2.

Ова уредба ступа на осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 110-6669/2019-1
У Београду, 11. јула 2019. године

Влада

Председник,
Ана Брнабић, с.р.

2761

На основу члана 23. став 1. Закона о спољним пословима („Службени гласник РС”, бр. 116/07, 126/07 – исправка и 41/09) и члана 43. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др. закон),

Влада доноси

ОДЛУКУ**о отварању Конзулата Републике Србије у Једрену, Република Турска**

1. Отвара се Конзулат Републике Србије у Републици Турској, са почасним конзулом на челу, са седиштем у Једрену, са конзуларним подручјем које обухвата територију града Једрене.

2. Министарство спољних послова предузеће потребне мере за спровођење ове одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 02-6966/2019

У Београду, 11. јула 2019. године

Влада

Председник,
Ана Брнабић, с.р.

2762

На основу члана 47. став 1. Закона о културним добрима („Службени гласник РС”, бр. 71/94, 52/11 – др. закон и 99/11) и члана 43. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др. закон),

Влада доноси

ОДЛУКУ**о утврђивању улице Браће Радић у Суботици за просторну културно-историјску целину**

1. Улица Браће Радић у Суботици утврђује се за просторно културно-историјску целину.

2. Улица Браће Радић у Суботици (у даљем тексту: просторно културно-историјска целина), налази се на територији општине Суботица, у граду Суботици, и обухвата простор и објекте на катастарским парцелама: 6665, 6666, 6667, 6668, 6669, 6670, 6671/1, 6671/2, 6671/3, 6672/1, 6672/2, 6675, 6677, 6688, 6690, 6691, 6694, 6695, 6696/1, 6709/2, 6710, 6711, 6713/2, 6713/3, 6716/2, 6718, 6719/2, 6720, 6721/1, 6722, 6723/1, 6723/2, 6724, 6728, 6729, 6731, 6732, 6733, 6734, 6735, 6759/2, 7463/1, 7464, 7468, 7470, 7478, 7479, 7480, 7481, 7491, 7493, 7498/1, 7498/2, 7499, 7501/1, 7502, 7509, 7510, 7511, 8099/2, 8115, 8124, 8183, 8184, 8185, 8190, 8191, 8192, 8195, 8196, 8201, 8202, 8203, 8204, 8205, 8209, 8210, 8213, 8215, 8220, 8221, 8222, 8225, 8226, 8230, 8231, 8232, 8236, 8238, 8239, 8243, 8246, 8248, 8252, 8254/1, 8254/2, те припадајући део улица: 11833 (улица Браће Радића), 11835 (улица Ивана Горана Ковачића), 11838 (улица Захарија Орфелина), 6716/1 (улица Есперанто), 11836, 11865 (улица Мирка Боговића), 11866, 11867/1 (улица Соње Маринковић), 11870, 11891 (улица Кумичићева), и 8123/1 (Трг Паје Кујунџића) к.о. Доњи град, Суботица, у јавној и приватној својини.

Граница просторне културно историјске целине почиње од парцеле број 6759/2 у улици Браће Радића 20, креће источном страном предметне улице на југ, обухвата трг испред Евангелистичке цркве, скреће у улицу Ивана Горана Ковачића, иде спољном – северном ивицом парцеле 6696/1, на којој се налази објекат у улици Ивана Горана Ковачића 7, те наставља на југ даље дуж улице Браће Радића, где обухвата све парцеле уз улицу, односно иде источном страном парцела уз улицу, пресеца улицу Мирка Боговића, обухвата објекте у улици Мирка Боговића 14 (парцела 6672/1), 17 (парцела 6669), 19 (парцела 6670), односно иде источном ивицом парцеле 6669, наставља даље на југ дуж улице Браће Радића, источном ивицом парцела уз улицу, пресеца улице Соње Маринковић и Кумичићеву, наставља на југ до парцеле 8183, иде њеном јужном страном до улице, наставља источном страном улице до Трга Паје Кујунџића, иде његовим ободом са северне стране, са источне обухвата стару школу „Соња Маринковић” односно иде источном ивицом катастарске парцеле 8099/2, наставља јужним ободом трга, обухвата спољну ивицу парцела 8115 са објектом Трг Паје Кујунџића 4, наставља даље јужном, те западном ивицом трга, те се враћа на север западном ивицом улице Браће Радића до парцеле 8254/2 иде јужном те западном ивицом те парцеле, те наставља на север западном ивицом парцела које се налазе дуж западне стране улице Браће Радића, пресеца Кумичићеву улицу, улицу Соње Маринковић, и улицу Мирка Боговића где обухвата и објекте број 21 (7463/1), 20 (6734) и 22 (6735), иде

западном ивицом парцела 6734 и 6735, те наставља на север до парцеле 6759/2, одакле је и почела.

Просторно културно-историјска целина са заштићеном околином обухвата делове 11 грађевинских блокова. Унутар блокова налази се 88 објеката на уличном фронту, од чега је један споменик културе, а 56 објеката имају споменична својства. Укупна површина просторне културно-историјске целине је 9 ha 69 a и 81 m². Површина заштићене околине износи 2 ha, 85 a и 12 m². Укупна површина просторно културно-историјске целине са заштићеном околином износи око 12 ha, 54 a и 93 m².

Просторно културно-историјска целина улица Браће Радић настала је као резултат развоја вароши, почевши од средине 18. века до краја Првог светског рата. Континуитет развоја донекле се наставља и после завршетка Другог светског рата.

У писаним изворима, Суботица се први пут јавља крајем 14. века. После пада мађарске средњовековне државе, долази под власт Османлија, да би је крајем 17. века освојили Хабзбурговци. Дугогодишње ратовање потпуно је опустошио међуречје Дунава и Тисе. Са циљем да осигура новоосвојене територије, бечки двор је уз реке Мориш и Тису, формирао тзв. Војну границу, у чији састав улази и Суботица са циљем да се обнови живот, у граничном појасу насељава се становништво из околних области. Са истока и југа долази православно српско, а са запада католичко буњевачко становништво. Придошлице су већинског словенског порекла али поред њих има Мађара, Немаца, Јевреја и других.

У Суботици досељеници се насељавају одвојено. Католици се насељавају у западни и јужни део, а православно верници у северни део насеља. Две конфесије дели плавни простор, у ширини од 600 до 800 метара, који становници називају једноставно Млака. Млака протиче кроз насеље у правцу север–југ. Ова етничка подела је јасно изражена све до друге половине 19. века. Касније она нестаје, тако да је данас остала жива само у сећању старијих становника.

Средином 18. века, након развојачења Потиско-поморишке војне границе, Суботица је прикључена Бачбодрошкој жупанији. Град је 1779. године од бечког двора добио колективно племство, са свим правима који из припадности њему проистичу. Добијањем титуле слободног краљевског града Суботица, међу многим подношћима, стиче право и на убирање царина од робе која стиже на њене пијаци. Да би одговорио новом задатку, градски магистрат подиже седам царинарница на улазу главних путева.

Положај града у средини плодне равнице, одредила је аграрни карактер Суботице. Упркос заостајању урбанизација почиње и овде, у овој пољопривредној области јер ојачана аграрна база сада већ може да поднесе и терет урбане изградње. У уобичајеним приликама аграрна област би значила читав низ малих села. Овде се међутим, формира једно крупно село и његов атар великих размера. Град се рађа у језгру великог села. У истовременом процесу, примарна произвођачка популација пољопривредника се у све већем броју и на све дужи време иселјава на салаше. Снаге које формирају град су заправо незнатних димензија, што се може објаснити оскудном унутрашњом потрошњом. Овде се спроводи прикупљање пољопривредних производа као и дистрибуција оних намењених за извоз, прерада једног дела тих производа као и дистрибуција увозних артикала. Ту се сабира велики део административних уреда из којих се управља околином. За развој града веома је значајна изградња пружне линије Будимпешта–Београд 1884. године иза кога следи убрзавање развоја, што ће трајати до година уочи Првог светског рата.

Формирање данашње улице Браће Радића, почиње већ у првим годинама после насељавања. Она се протеже у југоисточном делу града. Води уз леву обалу Млаке и повезује центар града са царинарницом на јужном ободу насеља, коју мештани називају Петроварадинском капијом. Најранији назив улице, Петроварадински пут, потиче вероватно из тог периода. Ово име је улица задржала све до друге половине 19. века, а од тада носи име мађарског политичара и револуционара Миклоша Вешелењија (Wesselényi Miklós) – Wesselényi ut. После Првог светског рата, када Суботица улази у оквир Краљевине СХС улица добија име по Паји Кујунџићу. Кујунџић је био суботички католички свештеник, који се током друге половине 19. века истакао у борби за буњевачка национална права. После другог светског рата улица поново мења име, сада је названа по браћи Радић, угледним трговцима који су живели крајем 19. века. Јован и Душан Радић су били и

велики народни добротвори. Својом задужбином или једноставно једнократним помоћима помагали су најзначајније установе културе и образовања Срба у јужној Угарској, првенствено Матицу српску и српско народно позориште у Новом Саду, основне школе у Суботици, оближњој Келебији и Александрову, Српску читаоницу у Суботици и друго.

Предмет одлуке није цела дужина улице, него само њен средишњи део. Почетак, улице је у просторној културно-историјској целини центра Суботице, док је други крај потпуно порушен и на његовом месту је седамдесетих година прошлог века, изграђено модерно насеље Прозивка.

Улица која води од самог центра града све до периферије, даје уједно и пресек суботичког друштва. У деловима улице који су ближе центру града, (овај део је већ законом заштићен), подигнуте су већином спратнице, чији су се власници убрајали међу најбогатије суботичане. У средишњем делу, који је предмет ове одлуке, живе породице које припадају средњој класи. Њихов материјални положај тачно се може одредити кроз пројекте њихових кућа, сачуваних у суботичком Историјском архиву. Прегледом пројеката добили смо имена неких од породица, које су живе у овој улици. Први списак обухвата имена до 1918. године: Видаковић (Vidakovits), Јамбор (Jámbor), Грегуш (Gregus), Варга (Varga), Молцер (Molczer), Вајнбергер (Weinberger), Шарчевић (Sarcsevits), Острогонац (Osztrigonacz), Бодор (Bodor), Шинковић (Sinkovits), Биро (Bíró), Цвиановић (Czvia novits), Кладек (Kladek), Пузић (Puzits), Течер (Tócsér), Бошњак (Bosnyák), Сударовић (Szudarovits), Бредер (Bröder), Кох (Koch), Браухлер (Brauchler), Вијнић Тунић (Vojnits Tunits), Сарић (Szárits), Крижановић (Krizsanovits), Новаковић (Novakovits), Каваи (Kávai), Клајн (Klein), Рацко (Raczkó), Зелић (Zélit), Хорват (Horváth), Лелбах (Lelbach), Корхец (Korhetz), Кучера (Kucsera) и др. На другом списку су породична имена из тзв. међуратног периода: Ивић, Микушка, Јосић, Вуков, Малагурски, Плавишић, Селеси, Ковач, Линзер, Војнар, Штевур, Сабо, Холцер, Комароми, Кенигштеин, Новаковић, Пећерић, Миладиновић, Милојковић, Нимчевић, Тумбас, Мике, Пап, Темуновић, Јакабчић, Пољаковић, Гараи, Ромић, Рацко, Жени, Имрић, Кучера.

Најсиромашније куће су биле на самом крају улице, које су временом срушене и на њиховом месту су саграђене спратнице.

Читајући имена, становника улице међу њима налазимо буњевачка, српска, мађарска, словачка, немачка, јеврејска имена. Ова национална шароликост пресликава град Суботицу.

Већина суботичког становништва бавила се земљорадњом. Па је у архиву сачувана само једна молба, која се односи на занатлијску делатност. Молбу је потписао Мор Кох који је 1902. године изразио жељу да отвори ковачку радионицу. Пројектант објекта је био Лајош Фазекаш. Трагове друге занатлијске и трговачке делатности у предметном делу улице у архивској документацији нема.

На сачуваним пројектима кућа, највише пута се појављују имена архитекта Титуса Мачковића (Mackovits Titusz) и Нандора Вагнера (Wagner Nándor), први осам, а други седам пута. Мађаш Шалга (Salga Mátyás) четири, Адолф Гали (Gáli Adolf), Лајош Фазекаш (Fazekas Lajos), Геца Коцка (Kocka Géza) и Милан Зарић (Zarits Milan) по три пута су потписници пројеката. Кладек Лукач (Kladek Lukács), Липот Балог (Balog Lipót) и Јанош Ифковић Ивандекић (Ifkovits Ivandekits János) по један пут се појављују као аутори. У тзв. међуратном периоду, испод пројеката највише пута се појављује име Антуна Копуновића овлашћеног зидарског мајстора, затим архитеката Павла Вадаса и Лава Штраса, поред њих су међу потписницима су Ђула Вали, Драгутин Молцер, Коломан Видаковић, Стипан Габрић, Блашко Орчић, Мађаш Шалга, Антун Звеканов и Бено Мачковић.

Контуре улице као и будуће парцеле (мада су неправилног облика) називу се већ на првој детаљној карти града из 1787. године. На почетку предметног дела улице налазила се сувача, док су парцеле издуженог облика, са кућама подужно постављеним на парцели, типа „панонске куће”. У 19. веку је вршена регулација парцела и замена постојећих кућа новим, ближе центру „грађанским” кућама попречно постављеним на парцели, док је у јужном делу задржан „панонски тип” градње троделних кућа од набоја. Највећи број данашњих објеката је изграђен између 1880. и 1940. године. Објекти са краја 19. века носе обележја неоренесансе и необарока, с почетка 20. века сецесије, док се од 1930. године граде објекти модерне без орнаменталне архитектуре сведених линија.

Просторна културно-историјска целина представља ретко очувану карактеристичну грађанску улицу Суботице, организовану према административним мерама и прописима 18. века у Аустро Угарској Монархији, са аутентичним типским зградама које су грађене у континуитету од 18. века до данас, као и две цркве: Римокатоличка црква Светог Ђорђа и Евангелистичка црква, обе изграђене почетком 20. века. Куће су приземне (сем Браће Радића 17, 21, 27а, 30, 32, 37, 44, 45а, 51–53, 77, Стара школа у улици Драгише Мишовић бр. 23, Ивана Горана Ковачића 7), изграђене на регулационој линији улице, па готово у потпуности затварају улични фронт, са очуваним аутентичним изгледом и парцелацијом.

Највреднији објекти у целини концентрисани су на тргу Паје Кујунџића. У централном делу трга налази се Римокатоличка црква Светога Ђорђа чија изградња је завршена 1900. године. Иза цркве налази се стара школа (данас О.Ш. Соња Маринковић), подигнута истовремено са црквом. Ово је пример типског спратног школског објекта, какви су грађени на територији града крајем 19. и почетком 20. века.

Улица Браће Радића је све до средине 19. века била једна од најзначајнијих саобраћајница у граду, с обзиром да је представљала један од седам улаза у град.

У оквиру просторне културно-историјске целине појединачно је утврђен за непокретно културно добро – споменике културе само један објекат:

1) Стамбени објекат у улици Браће Радић бр. 74 (Решење бр. 633-7457/2001-17 од 24. јула 2001. године, „Службени гласник РС”, број 48 од 6. августа 2001. године)

2) Унутар просторне целине вредновани су као објекти од посебне вредности:

1. Евангелистичка црква, (кат. парц. бр. 6695, Доњи град)
2. Браће Радић 19, (кат. парц. бр. 6694, Доњи град)
3. Браће Радић 38, (кат. парц. бр. 6720, Доњи град)
4. Браће Радић 56, (кат. парц. бр. 6733, Доњи град)
5. Мирка Боговић 17, (кат. парц. бр. 6669, Доњи град)
6. Мирка Боговић 21, (кат. парц. бр. 7463/1, Доњи град)
7. Браће Радић 60, (кат. парц. бр. 7464, Доњи град)
8. Браће Радић 66, (кат. парц. бр. 7478, Доњи град)
9. Соње Маринковић 22, (кат. парц. бр. 7479, Доњи град)
10. Браће Радић 72, (кат. парц. бр. 7481, Доњи град)
11. Браће Радић 73, (кат. парц. бр. 8185, Доњи град)
12. Браће Радић 88, (кат. парц. бр. 8225, Доњи град)
13. Браће Радић 104, (кат. парц. бр. 8246, Доњи град)
14. Стара школа „Соња Маринковић, (кат. парц. бр. 8099/2,

Доњи град)

15. Римокатоличка црква Св. Ђорђа, (кат. парц. бр. 8124, Доњи град)

16. Мирка Боговића 22, (кат. парц. бр. 6735, Доњи град)

3) Унутар просторне целине вредновани су као објекти од вредности:

1. Браће Радић бр. 17, (кат. парц. бр. 6695, Доњи град)
2. Браће Радић бр. 21, (кат. парц. бр. 6691, Доњи град)
3. Браће Радић бр. 23, (кат. парц. бр. 6690, Доњи град)
4. Браће Радић бр. 27, (кат. парц. бр. 6677, Доњи град)
5. Браће Радић бр. 27а, (кат. парц. бр. 6675, Доњи град)
6. Браће Радић бр. 28–30, (кат. парц. бр. 6713/2, Доњи град)
7. Браће Радић бр. 29, (кат. парц. бр. 6671/1, Доњи град)
8. Браће Радић бр. 33, (кат. парц. бр. 6668, Доњи град)
9. Браће Радић бр. 35, (кат. парц. бр. 6667, Доњи град)
10. Браће Радић бр. 36, (кат. парц. бр. 6719/2, Доњи град)
11. Браће Радић бр. 40, (кат. парц. бр. 6721/1, Доњи град)
12. Браће Радић бр. 43, (кат. парц. бр. 7509, Доњи град)
13. Браће Радић бр. 44, (кат. парц. бр. 6723/1, Доњи град)
14. Браће Радић бр. 45, (кат. парц. бр. 7502, Доњи град)
15. Браће Радић бр. 45а, (кат. парц. бр. 7501/1, Доњи град)
16. Браће Радић бр. 46, (кат. парц. бр. 6723/2, Доњи град)
17. Браће Радић бр. 47, (кат. парц. бр. 7499, Доњи град)
18. Браће Радић бр. 48, (кат. парц. бр. 6724, Доњи град)
19. Браће Радић бр. 50, (кат. парц. бр. 6729, Доњи град)
20. Браће Радић бр. 52, (кат. парц. бр. 6731, Доњи град)
21. Браће Радић бр. 54, (кат. парц. бр. 6732, Доњи град)
22. Браће Радић бр. 61а, (кат. парц. бр. 8202, Доњи град)
23. Браће Радић бр. 62, (кат. парц. бр. 7468, Доњи град)
24. Браће Радић бр. 63, (кат. парц. бр. 8196, Доњи град)
25. Браће Радић бр. 64, (кат. парц. бр. 7470, Доњи град)

26. Браће Радић бр. 70, (кат. парц. бр. 7480, Доњи град)

27. Браће Радић бр. 78, (кат. парц. бр. 7493, Доњи град)

28. Браће Радић бр. 80, (кат. парц. бр. 7498/2, Доњи град)

29. Браће Радић бр. 82, (кат. парц. бр. 8215, Доњи град)

30. Браће Радић бр. 84, (кат. парц. бр. 8220, Доњи град)

31. Браће Радић бр. 86, (кат. парц. бр. 8222, Доњи град)

32. Браће Радић бр. 96, (кат. парц. бр. 8236, Доњи град)

33. Браће Радић бр. 100, (кат. парц. бр. 8239, Доњи град)

34. Браће Радић бр. 106, (кат. парц. бр. 8248, Доњи град)

35. Браће Радић бр. 112, (кат. парц. бр. 8254/2, Доњи град)

36. Мирка Боговића бр. 19, (кат. парц. бр. 6670, Доњи град)

37. Ивана Горана Ковачића бр. 7, (кат. парц. бр. 6696/1, Доњи град)

38. Мирка Боговића бр. 14, (кат. парц. бр. 6672/1, 6672/2, Доњи град)

39. Мирка Боговића бр. 20, (кат. парц. бр. 6734, Доњи град)

40. Трг Паје Кујунџића бр. 4, (кат. парц. бр. 8115, Доњи град)

Просторно културно-историјска целина „улица Браће Радић” поседује урбанистичке, архитектонско-стилске и културно-историјске вредности као сведочанство културног, просветног и духовног живота грађанства у Аустро-угарској у 19. и почетком 20. века, као и њен даљи развој у периоду српске и југословенске Краљевине. Са грађанским градитељским наслеђем и историјом простора остварује слику грађанског културног наслеђа насталог у континуитету од краја 18. века до данас, јединствену улицу која представља значајно сведочанство развоја стамбене архитектуре, од троделне сеоске до грађанске куће. Поседује све карактеристике јасно дефинисаног простора карактеристичног за Суботицу, који може да илуструје главне урбанистичко-архитектонске елементе региона и града, те представља једину очувану историјску стамбену улицу са оствареним континуитетом културних, историјских и градитељских вредности на простору града Суботице.

3. Заштићена околина просторно културно-историјске целине обухвата простор и објекте на следећим катастарским парцелама: 6696/2, 6673, 6662, 7462, 7463/2 и 6736/2, 8114/2, 8116 и 8118 к.о. Доњи град, Суботица, те припадајући део улица: 11835 (Улица Ивана Горана Ковачића), 11838 (Улица Захарија Орфелина), 11836, 11865 (Улица Мирка Боговића) к.о. Доњи град, Суботица, у јавној и приватној својини.

Граница заштићене околине иде границом просторне културно историјске целине, оне се подударају, сем на три локације: у улици Ивана Горана Ковачића уз објекат под бројем 7, обухваћена је катастарска парцела 6696/2; у улици Мирка Боговића обухваћене су парцеле: 6673, 6662, 7462, 7463/2 и 6736/2; и на Тргу Паје Кујунџића, парцеле 8114/2, 8116 и 8118 уз објекат Трг Паје Кујунџића 4.

4. Утврђују се следеће мере техничке заштите просторно културно-историјске целине:

А) Опште мере техничке заштите: у просторно културно-историјској целини и њеној заштићеној околини примењују се методи савремене конзерваторске праксе;

1) очување затечене историјске урбане матрице, блокова, улица и тргова;

2) очување постојећих регулационих и грађевинских линија;

3) очување ивичне блоковске изградње на парцели, као наслеђеног типа грађења:

– изградње у низу на регулационој линији, са објектима постављеним „на преко” – дужом страном оријентисаном према улици, односно очување ивичне блоковске изградње;

4) очување унутрашњих дворишта и аутентичних дворишних објеката;

5) очување вертикалне регулације, односно постојеће линије поткровних венаца и kota слемена кровова, с тим да дворишни објекти не могу имати већу висину од објеката на регулационој линији улице;

6) очување или рестаурација оригиналног изгледа, стилских карактеристика, декоративних елемената и аутентичног колорита објеката од посебне вредности и вредности;

7) коришћење простора просторно културно-историјске целине за стамбене, пословне, стамбено-пословне или пословно-стамбене намене, а дозвољавају се само мале традиционалне занатске радионице без еманације штетних супстанци;

8) очување пропорцијских односа на фасадама објеката, као и отвора на фасадама;

9) изградњу објеката инфраструктуре на подручју просторно културно-историјске целине вршити према условима надлежног завода за заштиту споменика културе;

10) партерно опремање и уређење простора вршити према условима надлежног завода за заштиту споменика културе као и очување поплочања (жута клинкер опека и камена коцка 10 x 10 cm), нарочито након поправки инсталација изнад новог коловоза оригинална коцка мора бити враћена;

11) за уређење јавних простора (улица, тргова) унутар просторно културно-историјске целине препоручује се спровођење урбанистичко-архитектонских конкурса;

12) постављање елемената урбаног мобилијара изводити према посебном пројекту „урбане опреме” израђеном према условима надлежног завода за заштиту споменика културе, а у складу са стилским обележјима амбијента;

13) измештање или уклањање помоћних објеката који не одговарају функционалним потребама или нарушавају културно-историјске или естетске вредности просторно културно-историјске целине;

14) унутрашња дворишта решавати у зависности од намене објекта, као дворишта отвореног типа, функционално припојена улици и међусобно повезана, односно затвореног типа у функцији власника објекта; дворишта отвореног типа партерно решити; унутар њих уклонити неадекватне помоћне објекте;

15) реконструкција или замена постојећих дворишних објеката не сме знатније повећавати већ постигнути степен изграђености; висина дворишних објеката не сме прелазити висину дворишних крила главног објекта који се задржава и штити;

16) уклањање ваздушних водова електричне енергије и постављање подземних;

17) уклањање елемената разводне мреже гаса на дворишним зидовима објеката или њихово адекватно маскирање;

18) приликом изградње нових објеката решити питање паркирања и гаражирања, према условима надлежног завода за заштиту споменика културе; приликом решавања подземних етажа, за сваку појединачну локацију извршити испитивање подземних вода и урадити елаборат заштите суседних објеката;

19) сви земљани радови на територији просторно културно историјске целине условљавају се претходним заштитним археолошким ископавањима, археолошким праћењем и документовањем;

20) не дозвољава се изградња јавних паркинга, гаража и бензинских пумпи; локација нових паркинга могућа је изузетно у деловима блокова који подлежу делимичној урбаној реконструкцији, а у свему према условима надлежног завода за заштиту споменика културе;

21) очување и допуна постојећег вредног зеленила на јавним површинама улица и тргова, унутрашњих дворишта, простора око јавних објеката, као и у портама сакралних објеката, које представља саставни део амбијента;

22) уклањање зеленила које је без вредности, а заклања фасаде или угрожава историјска здања;

23) декоративну расвету вредних објеката решавати према условима надлежног завода за заштиту споменика културе;

24) решавање одвођења атмосферске и подземне воде тако да не угрожавају заштићене објекте;

25) изградња градске канализационе мреже за одвод атмосферске воде и омогућавање одвођење воде од заштићених објеката;

26) изградња хидрантске мреже са приступима ватрогасној служби;

27) израда студије за омогућавање приступа лицима са посебним потребама јавним заштићеним објектима;

28) на парцелама где се врши интерполација треба испратити вертикалну регулацију постојећих суседних објеката (висина стрехе и слемена) који имају споменичну вредност. Максимална спратност интерполоних објеката у оквиру просторне целине Улице браће Радић може износити износи П+1+Пк;

29) Све интервенције унутар овога простора (на свим парцелама) унутар граница ће се вршити на основу претходно прибављених (пре приступања изради идејног решења) Услови за предузимање мера техничке заштите од стране надлежног завода за заштиту споменика културе.

Б) Посебне мере заштите за објекте и просторе:

За објекте од посебне вредности:

утврђују се следеће мере заштите:

1) очување аутентичног хоризонталног и вертикалног габарита, примењених материјала и конструктивног склопа;

2) очување или рестаурација изворног изгледа композиције, стилских карактеристика, декоративних елемената и аутентичног колорита објеката;

3) очување основних вредности функционалног склопа и ентеријера (декоративног молераја, пећи, гипсане пластике и сл.);

4) осавремењивање објеката, у циљу бољег коришћења, без надградње објеката је дозвољено, што подразумева следеће интервенције:

(а) увођење савремених инсталација, под условом да не наруше ентеријерске вредности објекта,

(б) уређење поткровља, осим код сакралних објеката, могуће је искључиво у постојећем габариту крова, са приступом из постојећег степенишног простора или неке друге просторије највише етаж, ако се тиме не нарушава изворно функционално решење објекта; осветљење остварити путем кровних прозора оријентисаних према дворишном простору, а према уличном делу могуће је отварање кровних прозора у равни крова, и то само ако се тиме не нарушава естетика и склад изворног изгледа објекта; приступ поткровљу је могућ само из унутрашњости последње етаж,

(в) уређење подрума се дозвољава у случају да се тиме не нарушавају основне вредности објекта и његова стабилност; извршити претходна испитивања тла и носеће конструкције објекта у случају спуштања нивелете пода; обавезна је израда елабората заштите суседних објеката; приступ подруму је могуће остварити из постојећег степенишног простора, из друге просторије или из дворишта, али само ако се тиме не нарушавају стабилност и вредности објекта,

(г) дворишна крила главног објекта изузетно могу бити дограђена и то до висине уличног крила, уколико се тиме не нарушава архитектонски склоп, односно уколико је изворним решењем остављена могућност за дворишну изградњу; дворишне доградње јединствено решити за читаву парцелу како би се остварила јединствена естетска целина,

(д) код слободно стојећих објеката и историјских сакралних објеката не дозвољава се доградња дворишних делова,

(е) отварање портала и излога могуће је на уличним фасадама објеката само у случају рестаурације изворног изгледа објекта,

(ђ) Остале интервенције (отварање нових прозора, врата, и сл.) могуће су само у дворишним деловима објекта и то само ако се на тај начин не нарушавају основне вредности здања, стилске карактеристике, пропорцијски односи и др. Ове интервенције се искључују, односно не могу се вршити на објектима непокретних културних добара и слободно стојећим објектима чије су све фасаде сагледиве са улице;

5) портали и излози могу бити израђени искључиво од дрвета, а забрањује се употреба ПВЦ и алуминијумске столарије;

6) остали објекти на парцели не подлежу режиму главног објекта и решавају се у складу са њиховим вредновањем, али тако да не угрозе главни објекат; накнадно дограђени не естетски делови објеката и неадекватни помоћни објекти са парцеле и из околине који немају споменичка својства – уклањају се; дворишни објекти треба у свему да се ускладе са главним (уличним) објектом;

7) могућа је промена намене објеката, с тим да нове функције морају бити примерене архитектури, постојећем функционалном и конструктивном склопу објекта;

8) рекламе и табле са именима значајних личности које су живе у објектима, осветљење и др. на фасадама могу се поставити само према условима надлежног завода за заштиту споменика културе а према посебној „Одлуци о условима и начину постављања натписа фирме, рекламних ознака, заштитних и техничких уређаја на фасади и на јавној површини и одржавање фасада у градском језгру” („Службени лист града Суботице”, број 23/10);

9) клима уређаји и други технички уређаји и инсталације не могу се постављати на уличне фасаде; на дворишне фасаде могу се постављати само уз прибављене услове и сагласност надлежног завода за заштиту споменика културе а према посебној „Одлуци о условима и начину постављања натписа фирме, рекламних ознака, заштитних и техничких уређаја на фасади и на јавној површини и одржавање фасада у градском језгру” („Службени лист града Суботице”, број 23/10);

10) Обавезно пре приступања радовима извршити претходне истраживачке радове, што подразумева истраживање изворне документације и историјата објекта, утврђивање свих фаза у изградњи објекта, испитивање стабилности здања, састава и

квалитета материјала, анализе влаге и соли, како би се утврдили узроци оштећења објекта. На основу резултата ових истраживачких радова се одређује за приступ радовима, технологији и одабиру материјала;

11) Сви одабрани материјали морају да удовољавају високим захтевима, морају да имају атесте, дефинисане техничке карактеристике добивене на основу испитивања, морају бити квалитетни, паро-пропусни, трајни, и да по карактеристикама одговарају изворним односно постојећим материјалима на објекту. Квалитетан завршни слој треба да има што већу порозност, а при томе што већу водо-одбојност. Високи степен проласка водене паре из зида у атмосферу је једна од најпожељнијих особина примењених завршни фасадних материјала. Неопходна је постојаност малтера на механичке ударе (поготово у пределу сокле) и постојаност боје на механичке додире;

12) Парцијална колористичка решења само за део фасаде, увек морају бити усклађена са осталим делом фасадног платна, морају бити идентична, како би се остварила јединствена целина;

13) Сви радови треба да се изведу према претходно прибављеним условима надлежног завода за заштиту споменика културе.

За објекте од вредности:

Утврђују се мере заштите идентичне мерама за објекте од посебне вредности с тим да се додаје:

5а) отварање портала и излога могуће је на уличним фасадама објеката који су били пословно стамбени у доба подизања и то јединственим третирањем читаве фасаде; и то ако се на тај начин не нарушавају основне вредности здања, стилске карактеристике, пропорцијски односи и ако је силаз остварив са максимално два степеника управно постављена на објекат. Не дозвољавају се силази паралелни са фасадом. Изглед портала и излога дефинисати према условима надлежног завода за заштиту споменика културе;

За објекте без вредности утврђују се посебне мере техничке заштите:

Објекти на катастарским парцелама 6759/2, 6709/2, 6710, 6711, 6716/2, 6718, 6728, 8226, 8231, 8230, 8232, 8238, 8243, 8252, 8254/1, 8183, 8184, 8185, 8190, 8191, 8192, 8195, 8201, 8203, 8204, 8205, 8209, 8210, 8213, 7510, 7511, 6665, 6666, 6668, 6671/2, 6671/3, К.О. Доњи град, Суботица, могу бити адаптирани или замењени новим објектима према условима надлежног завода за заштиту споменика културе, с тим да морају испуњавати следеће услове:

1) У случају када се гради нови објекат:

а) усклађивање нових објеката са карактером амбијента и вредностима урбаног и архитектонског наслеђа у погледу димензија, диспозиције, пропорција, типа градње и обликовања;

б) положај објекта на парцели је ивични, оријентисан према улици, одређен постојећом регулационо-грађевинском линијом улице, односно припадајућег блока;

в) висински габарит новог објекта који се интерполује између два објекта са посебним вредностима одређен је висинским габаритом суседних објеката, висином венца, слемена крова и сл.; У случају да се интерполовани објекат не граничи са објектом који има вредности, висински габарит се одређује на основу висинског габарита најближих објеката у окружењу који су вредновани као објекти од вредности или посебне вредности;

г) габарит се по дубини решава слободно у складу са функцијом објекта; у случају да се нови објекат гради уз објекат који је предвиђен за чување, дворишним крилима новог објекта прекрити забатне и калканске зидове суседних објеката, а висине забата и калканских зидова не могу прелазити висине зидова суседних објеката;

д) по угледу на постојеће градитељско наслеђе у оквиру просторне културно историјске целине, за нови објекат формирати колски улаз због решавања паркирања и гаражирања, изношења смећа, из противпожарних разлога и сл.;

ђ) приликом изградње новог објекта решити паркирање и гаражирање унутар парцеле, као и хортикултурно уређење његовог окружења;

е) обликовање ново планираних објеката, као и целокупно архитектонско дело (конструкција, функција), треба да носи печат свога времена; са објектима у окружењу и њиховим вредностима треба да чине складну целину;

ж) интер-половани објекти могу бити покривени двоводним или вишеводним крововима; положај слемена крова треба да буде приближно на половини ширине тракта, нагиб кровних равни не

сме бити стрмији од суседних сачуваних објеката; у случају замене низа објеката, нагиб целог низа мора бити приближан преовлађујућим у оквиру просторно културно-историјске целине (у распону од 33–45°);

з) за спољну обраду новог објекта дозвољена је употреба материјала који су примењени на постојећим објектима просторне културно-историјске целине, а који имају вредност; као и савремени материјали који не одурађују од затечених (керамика, гипс, малтер, камен, племенити малтери, дрво, теракота, фасадна опека), с тим да није дозвољена употреба натур бетона, плоча од ломљеног камена, пластике и метала;

и) намена нових објеката може бити: јавна, стамбена, пословна и мешовита; код мешовитих објеката пословање треба да је приземној етажи, а становање на спратној;

ј) дворишта отвореног типа адекватно партерно уредити, поплочати, озеленити и осветлити;

к) сви одабрани материјали морају да удовоље високим захтевима, морају да имају атесте, дефинисане техничке карактеристике добијене на основу испитивања, морају бити квалитетни, паропропусни, трајни, и да по карактеристикама одговарају изворним, односно постојећим материјалима на објекту. Квалитетан завршни слој треба да има што већу пародифузност, а при томе што већу водо-одбојност. Високи степен проласка водене паре из зида у атмосферу је једна од најпожељнијих особина примењених завршни фасадних материјала. Неопходна је постојаност малтера на механичке ударе (поготово у пределу сокле) и постојаност боје на механичке додире;

л) натписи фирме, рекламне ознаке, табле са именима значајних личности, осветљење, клима уређаји и др. на фасадама могу се поставити само према условима надлежног завода за заштиту споменика културе, а према посебној „Одлуци о условима и начину постављања натписа фирме, рекламних ознака, заштитних и техничких уређаја на фасади и на јавној површини и одржавање фасада у градском језгру”;

љ) за идејна решења нових објеката унутар градског језгра треба да се распише конкурс на основу услова надлежног завода за заштиту споменика културе;

м) Објекти у просторној културно историјској целини морају бити дела савремене архитектуре по обликовању, да обезбеђују квалитетне услове становања, квалитетне изведбе и примењених материјала.

2) До изградње новог објекта, на постојећем објекту су могуће све интервенције као и на објектима од вредности, као и:

а) остале интервенције (отварање портала, излога, на уличној фасади и др.) могуће су јединственим третирањем читавог објекта, тако да се на тај начин остваре квалитетни пропорцијски односи и естетска целина објекта;

3) У случају задржавања и адаптације постојећих објеката без вредности који не нарушавају амбијент, применити следеће мере заштите:

а) очување оригиналног хоризонталног и вертикалног габарита, примењених материјала и конструктивног склопа;

б) постављање кровног покривача од бибера црепа;

в) дозвољава се осавремењивање објеката, у циљу бољег коришћења, увођењем савремених инсталација;

г) дозвољавају се доградње у дворишном делу али тако да не надвисују главни објекат;

д) пројектовање излога на уличној фасади дозвољава се уз јединствени третман читавог објекта, тако да се на тај начин остваре квалитетни пропорцијски односи и естетска целина објекта;

ђ) дозвољава се уређење поткровља са осветљењем путем кровних прозора.

5. Утврђују се следеће мере заштите заштићене околине просторне културно-историјске целине:

А) Опште мере заштите:

1) очување затечене урбане матрице;

2) очување регулационе линије;

3) очување вертикалне регулације;

4) усклађивање нових објеката са карактером амбијента и вредностима урбаног наслеђа у погледу димензија, диспозиције, пропорција, типа градње и обликовања;

5) висински габарит новог објекта који се интерполује између два стара објекта, ускладити са висинским габаритом суседних објеката, висином венца, слемена крова и сл.;

6) габарит новог објекта се по дубини решава слободно у складу са функцијом објекта; у случају да се нови објекат гради уз објекат који је предвиђен за чување, висине забата и калканских зидова дворишних крила не могу прелазити висине зидова суседних објеката;

7) приликом изградње новог објекта решити паркирање и гаражирање унутар парцеле, као и хортикултурно уређење окружења;

8) обликовање новопланираних објеката, као и целокупно архитектонско дело (конструкција, функција), треба да носи печат свога времена;

9) интерполовани објекти могу бити покривени двосливним крововима; у случају замене низа објеката, нагиб целог низа мора бити приближан преовлађујућим у оквиру просторно културно-историјске целине (у опсегу 33–45°);

10) за спољну обраду новог објекта дозвољена је употреба материјала који не одуарају од изворних, примењених на постојећим објектима просторне културно-историјске целине који имају културно-историјску вредност (с тим што није дозвољена употреба беле силикатне опеке, ломљеног камена и видљивих бетонских површина);

11) намена нових објеката може бити: јавна, стамбена, пословна и мешовита;

12) на постојећим објектима су могуће интервенције (отварање портала, излога, на уличној фасади и др.) јединственим третирањем читавог објекта, тако да се на тај начин остваре квалитетни пропорцијски односи и естетска целина објекта;

13) обавезно је постављање кровног покривача од црепа (пожељно је да буде бибер цреп), бакарног лима;

14) дозвољава се осавремењивање објеката, у циљу бољег коришћења, увођењем савремених инсталација;

15) могуће је уређење поткровља са осветљењем путем кровних прозора у равни крова;

16) градња на празним парцелама које се налазе у границама заштићене околине дозвољава се уз сагласност надлежног завода за заштиту споменика културе.

6. У случају неслагања бројева катастарских парцела из ове одлуке са подацима у катастру непокретности, а које су настале због проведених промена у катастру непокретности после преузимања података, примењује се стање уписано у катастар непокретности, а на основу извршене идентификације катастарских парцела од стране државног органа надлежног за послове државног премера и катастра.

7. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 633-6732/2019

У Београду, 11. јула 2019. године

Влада

Председник,

Ана Брнабић, с.р.**2763**

На основу члана 99. ст. 3. и 4. Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон и 73/18) и члана 43. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др. закон),

Влада доноси

ОДЛУКУ

о изменама Одлуке о броју студената за упис у прву годину студијских програма основних струковних, академских и интегрисаних студија који се финансирају из буџета Републике Србије за високошколске установе чији је оснивач Република Србија у школској 2019/2020. години

1. У Одлуци о броју студената за упис у прву годину студијских програма основних струковних, академских и интегрисаних студија који се финансирају из буџета Републике Србије

за високошколске установе чији је оснивач Република Србија у школској 2019/2020. години („Службени гласник РС”, број 36/19), у тачки 2. број: „17.766” замењује се бројем: „17.844”.

2. У тачки 3. део: „УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ”, мења се и гласи:

„

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ				
1.	Архитектонски факултет	200	2	2
2.	Грађевински факултет	280	3	3
3.	Електротехнички факултет	430	4	4
4.	Машински факултет	540	5	5
4.1	ОАС Информационе технологије у машинству	20		
4.2	ОАС Машинско инжењерство	520		
5.	Рударско-геолошки факултет	245	2	2
6.	Саобраћајни факултет	300	3	3
7.	Технолошко-металуршки факултет	315	3	3
8.	Технички факултет, Бор	200	2	2
9.	Факултет организационих наука	385	4	4
10.	Пољопривредни факултет	650	6	6
11.	Шумарски факултет	239	2	2
12.	Економски факултет	610	6	6
13.	Правни факултет	600	6	6
14.	Филозофски факултет	572	6	6
15.	Филолошки факултет	815	8	8
15.1	Српски језик и књижевност	90		
15.2	Српска књижевност и језик	70		
15.3	Српска књижевност и језик са компаратистиком	35		
15.4	Језик, књижевност култура	620		
16.	Факултет политичких наука	150	1	1
17.	Факултет безбедности	150	1	1
18.	Учитељски факултет	270	3	3
19.	Православно богословски факултет	150	1	1
20.	Факултет спорта и физичког васпитања	190	2	2
21.	Медицински факултет	470	4	4
22.	Стоматолошки факултет	194	2	2
23.	Фармацеутски факултет	250	2	2
24.	Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију	180	2	2
25.	Факултет ветеринарске медицине	150	1	1
26.	Математички факултет	330	3	3
27.	Физички факултет	140	1	1
28.	Хемијски факултет	170	2	2
29.	Факултет за физичку хемију	80	1	1
30.	Биолошки факултет	160	2	2
31.	Географски факултет	140	1	1
	УКУПНО	9.621	93	93

„

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 612-6724/2019-1

У Београду, 11. јула 2019. године

Влада

Председник,

Ана Брнабић, с.р.**2764**

На основу члана 43. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др. закон) и члана 41. став 1. тачка 1. Закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама („Службени гласник РС”, број 87/18), а у вези са чланом 2. Уредбе о саставу и начину рада штабова за ванредне ситуације („Службени гласник РС”, број 98/10),

Влада доноси

ОДЛУКУ

о образовању Републичког штаба за ванредне ситуације

1. Образује се Републички штаб за ванредне ситуације (у даљем тексту: Републички штаб).